

- सितमणि m. *Krystall*; davon °मय adj. *krystallen* MBH. 67.
 सितमरिच n. *weisser Pfeffer* RĀGĀN. 6, 34.
 सितमाष m. *Dolichos Catjang* HĀR. 182.
 सितमेघ m. *eine weisse Wolke* R. 2, 91, 33 (100, 31 GORR.).
 सितरक्त adj. (f. स्त्री) *weiss und roth* NRS. TĀP. Up. in Ind. St. 9, 12.
 सितरञ्जन adj. *gelb* H. 1394.
 सितरश्मि m. *der Mond*. (weissstrahlig) ÇKDR. und WILSON.
 सितलता f. = श्रुतलता RĀGĀN. 3, 129.
 सितवर्षाभू f. *Boerhavia procumbens* ROXB. RĀGĀN. im ÇKDR.
 सितवल्ली n. *weisser Pfeffer* RĀGĀN. im ÇKDR. unter सितमरिच.
 सितवारण m. *ein weisser Elephant* BHĀG. P. 8, 4, 23.
 सितशर्करा f. *weisser Zucker* SĀH. D. 3, 8. 9. सु° PĀNĀR. 3, 11, 8.
 सितशायका s. सितसायका.
 सितशिशपा f. = श्रेतशिशपा RĀGĀN. 9, 134.
 सितशिम्बक m. *eine Weizenart* H. 1174.
 सितशिव n. *Steinsalz* AK. 2, 9, 42. Varianten: शितशिव, सितसिव, शी-
 तशिव Comm. zu AK. nach ÇKDR.
 सितशूक m. *Gerste* AK. 2, 9, 15 (nach ÇKDR. eine von BHARATA er-
 wähnte v. l.). TRIK. 2, 9, 4 (शित°). RĀGĀN. 16, 33. — Vgl. शीतशूक.
 सितशूरा m. *eine Arum-Art*, = वनशूरा RĀGĀN. im ÇKDR. °शूरा
 RĀGĀN. 7, 65.
 सितसप्ति 1) adj. *mit weissen Pferden fahrend*. — 2) m. Bein. Ar-
 gūna's KIR. 13, 19.
 सितसर्षप m. *weisser Senf* (— Senfkorn) RĀGĀN. im ÇKDR. VARĀH. BH. S. 80, 12.
 सितसायका f. = श्रेतशायका RĀGĀN. im ÇKDR. °शायका gedr.
 सितसार m. *Achyranthes triandra* ROXB. RATNAM. 233. °क RĀGĀN.
 im ÇKDR.
 सितसिंही f. = श्रेतकण्टकारी RĀGĀN. 4, 33.
 सितसिन्धु f. *die Gaṅgā* ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. Spr. (II) 2101.
 सितसिव s. सितशिव.
 सितसूरा s. °शूरा.
 सितहूण m. pl. *die weissen Hunnen* VARĀH. BH. S. 11, 61; vgl. शे-
 तहूण 16, 38.
 सितोषु m. 1) *der Mond* (weissstrahlig) H. 103, Schol. Spr. (II) 1039.
 2635. NAISH. 1, 12. — 2) *Kampfer* (wie alle Wörter für *Mond*): °तैल
 RĀGĀN. im ÇKDR.
 सितखण्ड m. *Zucker in Stücken* RĀGĀN. 14, 104.
 सितख्य (3. सित + ख्या) 1) n. *weisser Pfeffer* RĀGĀN. 6, 34. — 2) f.
 श्रा = श्रेतह्रवा RĀGĀN. 8, 111.
 सिताय m. *Dorn* HĀR. 91 fehlerhaft für शिताय *eine scharfe Spitze*
habend.
 सिताङ्क m. *ein best. Fisch*, = वालुकागड HĀR. 190.
 सिताङ्ग (3. सित + 3. अङ्ग) m. 1) *eine best. Pflanze*, = श्रेतरोहित
 RĀGĀN. im ÇKDR. — 2) ein N. Çiva's H. 43 (सिताङ्ग die Hdschr.).
 सिताङ्गान्नी (3. सित + अ°) f. *weisser Kümmel* RĀGĀN. im ÇKDR.
 सितात्रय und °त्रिक n. = त्रिसिता RĀGĀN. 22.
 सितादि (सिता *Zucker* + आदि *Anfang*) m. *Melasse* RĀGĀN. im ÇKDR.

- सितानन (3. सित + आनन) 1) adj. *ein weisses Gesicht habend*. — 2)
 m. a) ein N. Gaṇḍa's ÇABDĀRTHAK. im ÇKDR. — b) N. pr. eines We-
 sens im Gefolge Çiva's HĀRIV. 14852.
 सितापाक m. *geläuterter Zucker* BHĀVAPR. 8.
 सितापाङ्ग (3. सित + अ°) m. *Pfau* TRIK. 2, 5, 26. HĀR. 90.
 सिताब्ज (3. सित + अब्ज) n. *eine weisse Lotusblüthe* RĀGĀN. 10, 182.
 सिताभ 1) m. = सिताभ *Kampher* RĀJAM. zu AK. 2, 6, 32 nach ÇKDR.
 — 2) etwa *Zucker* PĀNĀR. 3, 10, 22. vielleicht सिताभेन zu lesen. —
 3) f. स्त्री *eine best. Pflanze* (तक्ता) RĀGĀN. 4, 163.
 सिताभिकटभो f. v. l. für सितालिकटभो; s. ÇKDR. unter श्रेतकिणिकी.
 सिताध (3. सित + अध) m. 1) *eine weisse Wolke* MBH. 3, 1719. 13.
 836 (शिताध ed. Calc.). — 2) *Kampher* AK. 2, 6, 32. H. 643. HĀR.
 104 (neutr.). °शकल Spr. (II) 7527 (hiernach die Uebersetzung zu ver-
 bessern). — Vgl. सितमेघ.
 सिताधक n. *Kampher* RATNAM. im ÇKDR.
 सितामोधा (सित + अ°) f. *weisse Bignonia* RĀGĀN. 10, 51.
 सिताम्बर (3. सित + अ°) 1) adj. (f. स्त्री) *weiss gekleidet*: श्रद्धा Z. d.
 d. m. G. 27, 72. — 2) m. Bez. *bestimmter Gāina-Mönche* (vgl. श्रेता-
 म्बर, श्रेतवासस्) HALĀJ. 2, 189.
 सिताम्बुज (3. सित + अ°) n. *eine weisse Lotusblüthe* HALĀJ. 3, 58.
 RATNAM. 146.
 सिताम्भोज (3. सित + अ°) n. dass. AK. 4, 2, 3, 40. H. 1162.
 सितार्जक (3. सित + अ°) m. *weisses Basilienkraut* RĀGĀN. 10, 161.
 सितालक 1) m. = श्रेतमन्दारक RĀGĀN. im ÇKDR. fehlerhaft für सिता-
 लर्क. — 2) f. °लिका *eine best. Muschelart, die Wendeltreppe* HĀR. 111.
 सितालता f. *weisses Dūrvā-Gras* RATNAM. 180.
 सितालर्क m. *weisse Calotropis* RĀGĀN. 10, 33.
 सितालिकटभो f. *eine best. Pflanze*, = श्रेतकिणिकी RĀGĀN. im ÇKDR.
 सितावर 1) m. *eine best. Gemüsepflanze* (vulgo सुसुनी) BHĀVAPR. im
 ÇKDR. das Synonym श्रेतावर spricht für die Form सितावर; dagegen
 सूच्याङ्क, सूचीपत्रक, सूचीदल für शितावर. — 2) f. ई *Vernonia anthel-
 minthica* RĀGĀN. im ÇKDR.
 सिताश्व (3. सित + अश्व) 1) adj. *mit Schimmeln fahrend*. — 2) m. a)
 Bein. Arḡuna's MBH. 3, 11898. — b) *der Mond* H. 104, Schol. — Vgl.
 2. श्रेताश्व.
 सितसित (3. सित + 2. असित) 1) adj. a) *weiss und schwarz*: रश्मयः
 MAITRĀJUP. 6, 30 (= JĀG. 3, 166). व्योम्नि बलात्काः MBH. 7, 5442. MĀR.
 P. 109, 65. BHĀG. P. 4, 27, 14. °रेग wohl *Krankheit des Weissen und*
Schwarzen im Auge Verz. d. B. H. No. 934. — b) *gut und schlimm*:
 कर्मफलानि MAITRĀJUP. 2, 7. — 2) m. a) ein N. Baladeva's H. 224. —
 b) du. *die Planeten Venus und Saturn* ĠOTIST. im ÇKDR.
 सिताह्वय (3. सित + आ°) m. 1) *der Planet Venus* VARĀH. BH. S. 9,
 45. — 2) Bez. zweier Pflanzen: = श्रेतशिमु RĀGĀN. 7, 30. = श्रेतरो-
 हित RĀGĀN. im ÇKDR.
 सिति adj. = शिति *weiss; schwarz* RAMĀN. zu AK. 3, 4, 24, 85 nach ÇKDR.
 सितिमन् (von 3. सित) m. *Weisse* ÇIÇ. 1, 25.
 सितिकर (3. सित + 1. कर) *weiss —, licht machen* SĀH. D. 308, 7.
 सितेनु m. = श्रेतेनु RĀGĀN. 14, 78.